

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/10/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814205242
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5814205242.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov senátu JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, dieťa rodičov: matka - R. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. J. G. č. XXX a otec: K. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. J. G. č. XXX, o návrhu matky na zvýšenie výživného, v konaní odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 5P/7/2014-32 zo dňa 28. októbra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 5P/7/2014-32 zo dňa 28. októbra 2014 **p o t v r d z u j e .**
Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh matky na zvýšenie výživného podľa § 78 Zákona o rodine. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že od posledného rozhodnutia súdu o výživnom nedošlo k podstatnej zmene pomerov odôvodňujúcich zmenu súdneho rozhodnutia o výške vyživovacej povinnosti. Vyživovacia povinnosť bola naposledy určená v roku 2013, kedy bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej sa otec zaviazal prispievať výživným vo výške 80,00 Eur mesačne. Pokiaľ aj matka v konaní tvrdila, že otec sa zaviazal mimo rozhodnutia súdu prispievať výživným vo výške 100,00 Eur, pokiaľ bude mať prácu, tak takéto tvrdenie matky v konaní nebolo preukázané. Okrem toho, za krátke obdobie od poslednej úpravy výživného nedošlo k výraznej zmene pomerov na strane maloletej D. ani na strane otca dieťaťa, čo by umožnilo súdu pristúpiť k úprave vyživovacej povinnosti. Hoci sa otec zamestnal na dohodu o pracovnej činnosti, nebol u neho zistený taký majetok a v rámci neho taký príjem, ktorý by mu dovoľoval platiť matkou žiadané výživné. Priemerný mesačný príjem otca predstavuje zistená suma 75,00 Eur mesačne, keď aj doposiaľ jeho čiastkový základ dane je 805,38 Eur. Z dokazovania nevyplývala ani žiadna indícia, ktorá by preukazovala iný príjem otca. Nebola zistená tiež skutočnosť, že by otec pracoval aj v inom pomere, resp. že mu je poukazovaná časť príjmu za prácu, ktorá nespadá pod dohodu o pracovnej činnosti. Príjmové pomery otca zostali nezmenené, nezmenili sa ani príjmové pomery na strane matky a nebola zistená ani zmena pomerov maloletého dieťaťa. Maloletá D. navštevuje základnú školu v Zubercoch, druhý stupeň a vyšší ročník, jej zdravotný stav je dobrý, nevykonáva žiadne športové alebo mimošportové aktivity súťažnej povahy, teda také, ktoré by boli iné než na bežnej úrovni. Jediný nárast bol zaznamenaný úhradou stravného, ktoré už nie je dotované štátnym príspevkom (rodina matky nie je riešená dávkou v hmotnej núdzi), a preto matka hradí plnú výšku stravného od 20,00 do 25,00 Eur mesačne. Z časti sa jej zlepšili finančné pomery, keďže už nie je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi, ale pracuje ako obchodný zástupca s príjmom 300,00 Eur mesačne. Na základe uvedených skutočností okresný súd dospel k záveru, že doposiaľ určená

suma výživného dokáže pokryť najnevyhnutnejšie odôvodnené potreby maloletého dieťaťa a preto návrh matky na zvýšenie výživného zamietol, pričom vychádzal z ustanovení § 62, § 65 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Zdôraznil, že osobná situácia otca - jeho liečenie, môže spôsobiť zníženú možnosť zamestnať sa v trvalom pracovnom pomere, resp. nájsť si lepšie hodnotenú prácu. Do budúca uvedená skutočnosť nemôže byť nosným dôvodom, pre ktorý by súd nemohol zvýšiť výživné. Otec si závislosť na alkohole spôsobil sám, inak je zdravý, vyučený ako strojár, a teda má všetky predpoklady zamestnať sa v trvalom pracovnom pomere a získať tomu zodpovedajúcu mzdu. Potreby maloletej budú narastať dospievaním a nástupom na strednú školu, čo spôsobí výraznú zmenu pomerov, ktorá môže mať za následok zmenu výšky výživného.

Proti rozsudku okresného súdu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka maloletej, v ktorom namietala, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Otec maloletej chodí do práce každý deň a nielen občas, ako tvrdil v konaní. Dokonca sa dopravuje do práce autom a má omnoho vyššiu mzdu ako uvádzal. Súd by mal prihliadať na potreby dieťaťa a nie uprednostňovať zdravotný stav odporcu.

Otec vo vyjadrení k podanému odvolaniu matky žiadal rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Zdôraznil, že jeho finančná situácia a majetkové pomery sa od času prejednávania nezmenili, a teda všetky údaje a zaslané prílohy sú aktuálne. Jeho pracovná činnosť je stále na dohodu, ktorú spolu s potvrdeniami o príjme predložil súdu dňa 21.08.2014. Na základe týchto skutočností namietal dôvody odvolania a žiadal rozsudok okresného súdu potvrdiť. K odvolaniu pripojil podanie adresované okresnému súdu zo dňa 21.08.2014.

Kolízny opatrovník maloletého dieťaťa vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol vyhovieť odvolaniu matky a zvýšiť výživné pre maloletú D. E..

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na doplnenie považoval krajský súd za potrebné zdôrazniť, že Zákon o rodine (§ 62 a nasl.) upravuje základné pravidlá pre určenie výšky výživného rodiča voči dieťaťu. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane dieťaťa, jednak na strane povinného rodiča. Podľa súdnej praxe pre určenie výšky výživného k dieťaťu sú rozhodujúce reálne zárobkové schopnosti a možnosti povinného rodiča, ktoré sú dané jeho subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, zdravotným stavom, vzdelaním, pracovnými skúsenosťami), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä existenciou pracovných príležitostí primeraných vlastnostiam povinného rodiča. Na stanovenie výšky výživného je potrebné skúmať majetkové pomery, životnú úroveň, počet iných vyživovacích povinností povinného rodiča. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Výživné stanovuje súd podľa stavu, ktorý tu bol v čase rozhodovania. Po rozhodnutí môže dôjsť k zmene odôvodnených potrieb oprávneného (napríklad v súvislosti s pribúdajúcim vekom, začínajúcou školskou dochádzkou, prípravou na budúce povolanie atď.), môže nastať i zmena v možnostiach a schopnostiach povinného (napríklad v dôsledku zmeny zárobku, pribudnutia či zániku vyživovacej povinnosti atď.). Ak sa tak stane, je možné previesť novú úpravu výšky výživného, a to buď jeho zvýšením alebo znížením, alebo dokonca zrušením vyživovacej povinnosti. Zmena rozsudku v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine je prípustná od doby, kedy došlo k zmene pomerov. Zmena pomerov sa musí týkať skutočností, na ktorých bolo založené predchádzajúce rozhodnutie o rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k dieťaťu.

Súd, ktorý má rozhodovať o novej úprave výživného, musí spoľahlivo zistiť, kedy došlo k zmene pomerov, rozhodnutie, ktorým sa mení pôvodné rozhodnutie, musí nadväzovať na pôvodné rozhodnutie vo svojom obsahu, ale i vo svojom výroku.

Krajský súd mal za to, že súd prvého stupňa správne vyhodnotil podmienky pre posúdenie návrhu matky na zvýšenie výživného. Naposledy o výživnom rozhodoval Okresný súd Námestovo rozsudkom č. k. 7P/110/2012-52 zo dňa 24.04.2013, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 09.05.2013. Návrh na zvýšenie výživného podala matka dňa 31.07.2014, teda po uplynutí jedného roka. Za toto obdobie nedošlo k zásadnej zmene pomerov na strane maloletej D., náklady na jej výživu sú porovnateľné s obdobím s posledného rozhodovania o výživnom. Zmenili sa pomery na strane matky v tom smere, že bola vyradená z evidencie uchádzačov o zamestnanie, prestala poberať dávky v hmotnej núdzi a aktuálne pracuje s priemerným mesačným príjmom približne 300,00 Eur mesačne. Otec bol v čase posledného rozhodovania evidovaný ako uchádzač o zamestnanie s priznanou dávkou v hmotnej núdzi 62,50 Eur mesačne, liečil sa zo závislosti na alkohole. Aktuálne otec pracuje v rámci dohody o pracovnej činnosti, kde jeho príjem dosahuje výšku 75,00 Eur mesačne. Ide o minimálny nárast jeho príjmu, a pokiaľ ide o majetkové pomery, v tomto smere k žiadnej zmene nedošlo. Maloletá doposiaľ navštevuje základnú školu, jej zdravotný stav je dobrý, nevyvíja finančne nákladné mimoškolské aktivity, náklady na jej výživu sú primerané veku. Odvolací súd nemohol prihliadať na argumentáciu matky z odvolania, že otec chodí do práce každý deň a že má omnoho vyššiu mzdu ako uvádzal. Z obsahu vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by mal otec príjem z iných činností, ako tie, ktoré boli dokladované v súdnom spise. Vzhľadom na aktuálne majetkové pomery, ktoré sa v porovnaní s pomermi v čase posledného rozhodovania o výživnom nezmenili, odvolací súd bol nútený konštatovať, že zákonné predpoklady pre zvýšenie výživného splnené neboli.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu. Konanie vo veci starostlivosti súdu o maloletých je v zmysle § 81 ods. 1 O.s.p. konaním, ktoré možno začať i bez návrhu, preto rozhodol krajský súd o trovách odvolacieho konania tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerov hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.